

1.06.2023

Lad være med at undervurdere denne uges europæiske familiefoto

Op mod 50 europæiske stats- og regeringschefer mødes på det 120 år gamle Mimi Slot i Moldova. Topmødet ligger i fin forlængelse af udenrigsminister Lars Løkke Rasmussens "pragmatiske idealisme".

Skrevet af

Lykke Friis

✉ lykke@thinkeuropa.dk

Når tæt på 50 europæiske stats- og regeringschefer i dag holder topmøde på det 120 år gamle Mimi slot i Moldova, er der to ting, som er helt sikre. I Danmark vil topmødet igen føre til spekulationer om Mette Frederikssens Nato-chancer, da mødet kan blive set som en oplagt mulighed for at sondere et evt. kandidatur. I resten af Europa vil det i høj grad blive diskuteret, hvad der egentlig kommer ud af den gigantiske logistiske øvelse, det er at flyve så mange ledere til et af Europas mindste lande. Men her det vigtigt at holde tungen lige i munden. Dette topmøde er vigtigt pga. den symbolik, der ligger i, at det overhovedet afholdes; ikke pga. dets konkrete resultater. Og for at det er slået fast fra starten: topmødet, eller det europæiske politiske fællesskab (EPC), som det officielt hedder, har intet med EU gøre.

Den første symbolske gevinst kan bedst anskueliggøres ved at sammenligne EPC-topmødet med den såkaldte al-europæiske konføderation, som Frankrigs daværende præsident Francois Mitterrand ønskede at skabe efter Murens fald. Dengang var det et forsøg på at bygge et europæisk hus, hvor særligt Rusland kunne få en plads. På familiefotoet i Moldova er der imidlertid nærmest kun to europæiske land, som ikke er inviteret, nemlig Rusland og Belarus. Dermed symboliserer topmødet det fundamentale skifte, som ikke mindst Tyskland har gennemført efter 24. februar 2022: Det er ikke muligt at skabe sikkerhed *med*, men kun *imod* Rusland.

For det andet symboliserer mødet, at lande, der i den grad frygter Ruslands invasion, ikke bliver overladt til sig selv. På familiefotoet vil man derfor se lande, som er nervøse for at blive det næste Ukraine. Tag bare Moldova, Georgien eller nogle lande på Vestbalkan. Og det er præcis disse lande, som resten af Europa torsdag sender et klart signal til: Selvom I ikke er med i EU, er I en del os. Albanien premierminister Edi Rama har udtrykt det på følgende vis: "Det kan godt være, at vi ikke er med i EU, men vi er en del af E'et", altså Europa.

For det tredje kommer familiefotoet til at vise, at EPC ikke er et venteværelse til EU-medlemskab. Det understreger derimod, at Europa er langt mere mangfoldigt. Nogle lande (som Norge og Storbritannien) vil slet ikke ind i EU. Ja, Storbritanniens premierminister Rishi Sunak kan netop kun deltage, fordi mødet ikke er en del af EU-samarbejdet. EU-kandidatlande som Ukraine og Moldova vil derimod absolut ikke lade sig spise af sig af med et B- eller C-medlemskab. Og endelig er der en tredje gruppe lande, der ikke har ikke en kinamands chance for at blive EU-medlemmer, såsom Tyrkiet og Armenien. Kort sagt: mødet er hverken en del af EU's udvidelsesproces eller et demokrati-topmøde, hvor kun lande der lever op til demokratiets ABC inviteres. Der er derimod tale om en deltagerkreds, som Ukraines europæiske støtter er nødt til at gå tættere i dialog med for at lægge pres på Putin, f.eks. ved at de ikke

underløber Vestens sanktioner. Og der er tale om et forum, hvor statsledere uformelt har mulighed for at udveksle synspunkter, f.eks. også om den verserende konflikt i Kosovo eller Sveriges NATO-muligheder.

På mange måder ligger topmødet derfor i fin forlængelse af udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen "pragmatiske idealisme". Selvom vi ikke er enige, skal vi kunne tale med alle- både formelt og uformelt. Så hvem ved, måske Danmark i de kommende år vil lægge billet ind på at afholde et EPC-topmøde på et passende stort slot.

LÆS OGSÅ

DANSK EUROPAPOLITIK

Ny udenrigsstrategi skal ruste Danmark til en verden i uorden

Regeringens udenrigsstrategi skal navigere Danmark rundt i en konfliktfyldt og uforudsigelig verden, hvor vestlige værdier ikke må stå i vejen for engagement med lande, vi er uenige med.